

INFORMACJA, al. Niepodległości 34, 61-714 Poznań, hol główny, tel.: 61 626 66 66; fax 61 626 67 44, e-mail: kancelaria@umww.pl

ppłk Stefan Ignaszak

ppłk Stefan Ignaszak

**„Drozd”, „Nordyk”, „Pegaz”, „Norbert”
30.11.1911 - 8.01.2005**

Źródło zdjęcia: Archiwum IPN

Autor tekstu: *dr Rafał Sierchuła IPN Poznań*

ppłk Stefan Ignaszak, ps. „Drozd”, „Nordyk”, „Pegaz”, „Norbert” urodził się 30 listopada 1911 r. w Börnig obok Dortmundu w rodzinie robotnika z Wielkopolski, który wyemigrował do Niemiec za pracą. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości powrócił wraz z rodziną do ojczyzny.

W 1931 r. zdał maturę w gimnazjum w Środzie Wielkopolskiej. W latach 1931-1932 był słuchaczem Szkoły Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu, a następnie odbył praktykę w 17 Pułku Ułanów Wielkopolskich. W latach 1931-1936 studiował na Wydziale Prawno-Ekonomicznym Uniwersytetu Poznańskiego. W 1936 r. otrzymał stopień podporucznika rezerwy. W latach 1936-1937 pracował w Urzędzie Celnym w Poznaniu, Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu oraz w Starostwie Powiatowym w Kaliszu. Zmobilizowany został 31 sierpnia 1939 r. do Ośrodka Zapasowego 58 pp w Kutnie. Ochotniczo wstąpił 17 września 1939 r. do Samodzielnej Grupy Operacyjnej „Kowel”. Po rozbiciu jednostki uniknął niewoli. Następnie przedostał się do Francji, a po jej kapitulacji do Wielkiej Brytanii.

W kwietniu 1942 r. skierowany został na szkolenie dla oficerów wywiadu wojskowego w Glasgow. Po ukończeniu kursu wyraził zgodę na przerzucenie do kraju jako skoczek cichociemny. Zrzucony w nocy z 13 na 14 marca 1943 r. na placówkę Lelów pod Częstochową. Przydzielony do oddziału II KG AK jako oficer Ekspozytury Wywiadu „Lombard”. Objął tam funkcję inspektora sieci wywiadowczej oraz zastępcy szefa Wydziału Agencyjno-Wywiadowczego. Od kwietnia do maja 1943 r. opracowywał materiały wywiadowcze z Wielkopolski, Pomorza i Rzeszy oraz m.in. pracował nad rozpracowywaniem bazy w Peenemünde. W czasie Powstania Warszawskiego walczył w stopniu rotmistrza w 3 batalionie pancernym „Golski” w rejonie południowego Śródmieścia. Został ciężko ranny. Po upadku powstania kontynuował działalność konspiracyjną w strukturach AK, aresztowany w październiku 1945 r. przez funkcjonariuszy UB w Bydgoszczy. Osadzony w więzieniu na ul. Rakowieckiej w Warszawie. Skazany w sierpniu 1946 r. przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie na karę śmierci, następnie wyrok zmieniono na 10 lat więzienia. W 1951 r. zwolniony z więzienia, a w 1956 r. zrehabilitowany. Po wyjściu na wolność pracował w Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu, natomiast od 1959 r. został radcą prawnym w Koninie. W wolnej Polsce Stefan Ignaszak był współzałożycielem Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej. Do 2002 r. pełnił funkcję prezesa Zarządu Okręgu Wielkopolska, a następnie funkcję honorowego prezesa. W 1991 r. Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego stwierdził nieważność wyroku z 12 sierpnia 1946 r., ponieważ czyny za które został skazany były związane z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Odnaczony m.in. Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Warszawskim Krzyżem Powstańczym oraz Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zmarł 8 stycznia 2005 r. w Poznaniu. Pochowany został 15 stycznia 2005 r. w Alei Zasłużonych na Cmentarzu Komunalnym nr 2 Junikowo w Poznaniu.

Stefan Ignaszak stracił w czasie II wojny światowej dwóch braci: Antoni zginął w tragicznym wypadku, jako lotnik w Wielkiej Brytanii, natomiast Feliks - żołnierz AK zginął w obozie koncentracyjnym Gross-Rosen.

19 października 2005 r. w Izbie Pamięci Gimnazjum nr 1 w Środzie Wielkopolskiej nadano imię ppłk. Stefana Ignaszaka.

4 stycznia 2006 r. na murze za pomnikiem ks. Jerzego Popiełuszki przy kościele Matki Boskiej Bolesnej w Poznaniu odsłonięta została tablica pamiątkowa poświęcona ppłk. Stefanowi Ignaszakowi.

Projekt powstał we współpracy z oddziałem IPN Poznań oraz Muzeum Martyrologicznym w Żabikowie.

Dziękujemy za odwiedzinę i zapraszamy ponownie